

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

อานุกาภาพแห่งธรรม

พี่น้องทั้งหลายต่อไปนี้มีเรื่องสั้นเรื่อย ๆ เวลาสั้นเรื่อย ๆ เพราะไม่มีอย่างอื่น
อย่างใดแล้วมีแต่จะพยายามหาทองคำเข้าสู่คลังหลวง ให้ได้ตามจุดที่ต้องการคือจำนวน
๑๐ ตัน เวลานี้ได้แล้ว ๕,๕๕๙ กิโลกรัม แล้วได้มานี้ก็บวกกันเข้าไปเรื่อย หากว่าทองคำเรา
พอ ๕๐๐ กิโลในระยะเวลาเช่นเดือนเมษายน เราอาจจะมอบอีกทีหนึ่งก็ได้ในเดือนเมษา เพราะ
เวลานี้เราได้ในเงิน ๘๔,๐๐๐ กองของภจกฐินนั้น คิดเป็นทองคำแล้ว เงินในภจกฐินนี้จะซื้อทอง
คำได้ถึง ๓๐๐ กิโล นี่ก็ยังมีอยู่อีก ๒๐๐ กิโล ถ้าหากว่าถึงเดือนเมษา ๒๐๐ กิโลนี้ได้ก็จะ
เข้าอีกเป็นระยะ ๆ กรุณาทราบตามนี้เลย

เวลาเราไปกรุงเทพฯก็ไปรับงานทั้งนั้นนะ เราไม่ได้ไปสบาย ๆ ไปเพราะมีงาน มี
งานนี้แล้วยังมีงานติดงานต่อตลอดไปเลยจนกระทั่งกลับ เราจำไม่ได้ว่าจะมีที่ไหน ๆ บ้าง ก็
คือการเทศน์นั่นแหละมีที่ไหน ๆ บ้างจำไม่ได้ เราแน่ใจแต่ว่าถ้าลงในโครงการว่าไปเทศน์ที่
นั่นที่นั่นแล้ว เรียกว่าแน่นอนแล้วคือเรารับ ก่อนที่จะรับก็มีเหตุมีผลต้นปลายเทียบเคียงทุก
สัดส่วน เป็นที่แน่ใจแล้วรับ จากนั้นก็เข้าเป็นโครงการไปเลย เพราะฉะนั้นงานไหนที่ว่ามี
ในโครงการแล้วก็เรียกว่าแน่แล้ว ๆ เราก็ไปเทศน์ตามนั้น ดูไม่มีเทศน์แต่งงานธนาคารชาติ
เท่านั้น เพราะนี่ไปในงานมอบทองคำ ไม่มีเทศน์ มีแต่การมอบทองคำ

ดอลลาร์เราดูว่าได้ ๒๓๘,๐๐๐ ดอลลาร์ที่เราจะได้เข้า นอกจากว่ามันมาอย่างปุบปับที่
ควรจะได้เพิ่มขึ้นไปกว่านั้นอย่างปุบปับ เราก็เอาปุบปับเลย เรียกว่ากำหนดอย่างไร ๆ ไป
แล้วเราลบได้เลย เราเอาเข้าหักเลย ถ้าธรรมดาก็จะเป็นอย่างนั้น คือ ๒๓๘,๐๐๐ ดอลลาร์
ได้กำหนดไว้เรียบร้อย ทบทวนทั้งบัญชีทางโน้นบัญชีทางนี้มาบวกกัน ได้ ๒๓๘,๐๐๐
ดอลลาร์ แค่นั้นก็เอาก่อน เรานี้รู้สึกจะแน่ใจแล้วเมื่อทองคำถึง ๑๐ ตันแล้ว ดอลลาร์จะได้
๑๐ ล้านนะ อันนี้เราก่อนข้างแน่ใจ เพราะทองคำมีน้ำหนักมากอยู่ กว่าที่จะเต็ม อันนี้ตามกัน
ทัน ดีไม่ดีจะเลยไปอีกกว่าก็ได้ แต่จะให้ต่ำกว่า ๑๐ ล้านน่าจะไม่ได้ ต่ำไม่ได้ เราจะหาออก
เอาตรงนั้นออกเอาตรงนี้จนได้ ๑๐ ล้านจนได้นั่นแหละ

นี่ละชื่อเสียงของเมืองไทยเราจะตั้งขึ้นเมื่อทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์
ได้ ๑๐ ล้านนี้ จะตั้งขึ้นทั่วโลกเลย เราจึงพยายามกันทุกคน อุตส่าห์พยายาม เวลามันจะล่ม
จะจมเมืองไทยดูหน้ากันไม่ได้เลยนะเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานี้ เมืองไทยมองดูหน้ากันไม่ทั่วถึง

เหือดแห้งไปหมด ดูหน้าเขาก็ไม่ยากดู หน้าเราไม่ยากดู เพราะไม่น่าดูว่างั้นเถอะนะ สำหรับหลวงตาเองก็ถึงขนาดร้องไห้ นี่ละที่ได้ออกช่วยพี่น้องทั้งหลาย เพราะเราไม่เคยคิดไว้เลยในเรื่องอย่างนี้นะว่าจะได้ช่วยบ้านช่วยเมืองอย่างที่เป็นอย่างนี้ เรื่องราวนี้ทราบมาตลอด ทางกรบ้านเมืองเขาดำเนินกันยังไง ๆ นี่ทราบตลอด เพราะลูกศิษย์เราอยู่ในกระทรวงไหนก็มีทุกกระทรวง พวกใหญ่ ๆ ทั้งนั้น ก็ทราบเรื่องราวมาเป็นลำดับ ทราบแล้วก็ควรจะปลงธรรมสังเวชก็ปลงไป ๆ ไม่ได้คิดว่าจะทำการแก้ไขอะไร หรือจะมีส่วนอะไรกับทางการบ้านเมือง มีแต่ทราบไป ๆ ถ้าดีควรชมเชยก็ชมเชยไปภายในใจ ถ้าไม่ดีก็ตำหนิโดยธรรมภายในใจ ก็เป็นอย่างนั้นเรื่อยมา เราก็ไม่เคยคิด

แต่ครั้นอยู่ ๆ มันก็เป็นอย่างนี้แหละมันบันดลบันดาล นี่เราอดคิดไม่ได้ก็คือว่า โรคท้องเรานี้มันจะตายโดยทำเดี่ยวเท่านั้น มันจะฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร นั่นชื่อน่าคิดมากนะ ก็มันรอจะตายอยู่แล้ว แล้วอยู่ ๆ ก็เป็นปาฏิหาริย์ขึ้นมา ยาก็เป็นยาเทวดาแทรกเข้ามาในนั้นขึ้นได้ จึงได้พอพยงตัวนำพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เรื่องโรคท้องก็หายขาดมาได้ ๓ ปีนี้ โรคท้องที่เป็นอย่างรุนแรงถึงกับจะต้องตายโดยถ่ายเดี่ยวเท่านั้น มันฟื้นขึ้นมาเต็ม สดเต็มส่วนแล้วเวลานี้ อันนี้ก็น่าคิดอยู่ เป็นดวงชะตาของชาติไทยเราไม่ใช่อะไรนะ ชาติไทยเราเป็นลูกพระพุทธรเจ้า แดนแห่งพุทธศาสนาที่ชาติไทย ที่นี้ชาติไทยก็จะพากันจมทั้ง ๆ ที่เป็นแดนพุทธศาสนานี้ก็คงจะสลดสังเวชถึงพระทัยพระพุทธรเจ้าจนได้นั้นแหละ มันถึงได้ปู่บับ ๆ แล้วก็ฟื้นขึ้นมา ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ทุกอย่างเป็นที่พอใจเป็นลำดับ ไม่มีที่ว่าจะเสียใจตรงไหน ๆ ที่จะล่อแหลมต่อภัยคือชาติล่มจม เวลานี้ไม่ปรากฏ มีแต่ฟื้นขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยความรักชาติ ความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเราทุกคน ๆ นั่นแหละ ตั้งแต่ทุกตะเขี่ยใจถึงท่านผู้มีเงินจำนวนมาก ๆ แล้วหนุนกัน ๆ .

ฝนตกก็มีลูกเห็บด้วยนะตกลงมาด้วย เป็นเม็ด ๆ ของเม็ดฝนทั้งหลายด้วย ก็ทำให้น้ำเต็มตามท้องไร่ท้องนา ท้องไร่ท้องนาเราคือคลังหลวง เวลานี้กำลังเต็มตื้นขึ้นมา วันที่ ๑๐ นี้ก็จะเข้า ๕๐๐ กิโล ส่วนดอลลาร์ก็ ๒๓๘,๐๐๐ นี้เป็นความแน่นอนแล้ว จะเข้า หากว่าได้ปู่บับมาระยะนี้ก่อนถึงวันที่ ๑๐ ตอนที่เราไปกรุงเทพฯ หากว่ามีปู่บับมา เราอาจจะสั่งปู่บับเลย แก้นั้นทันทีเลย ถ้าว่าเราเป็นคนพูดเองสิ่งเองก็ไม่มีปัญหาอะไร ถ้าคนอื่นมันก็ต้องมีอะไรกันใช่ไหม เรามันเป็นอาจารย์ใหญ่ ลูกศิษย์ก็ต้องฟังละซิ อาจารย์ใหญ่พูด ถ้าไม่ฟังเสียงอาจารย์จะฟังเสียงใคร มันก็ยิ่งล้มเหลวใหญ่เลย ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ผิดที่ตรงไหนเสียหายตรงไหน ก็มาพิจารณา พร้อมทั้งความเคารพยอมรับ นั้น

อันนี้สมมุติว่าแก้ แก้เพื่อผลบวกไม่ได้แก้เพื่อผลลบนี่นะ เราคิดมานานเหมือนกันเกี่ยวกับเรื่องวัดวาอารามซึ่งเป็นสถานสำคัญของหัวใจแห่งชาวพุทธเราในสถานที่นั้น ๆ วัดอยู่ที่ไหน ๆ มันอดคิดไม่ได้แหละ วัดอยู่ที่ไหนที่เป็นที่รวมได้เป็นยังงี้ มันก็เหมือนกับบึงที่ลุ่มที่ไหนน้ำก็ไหลลงไปลุ่ม ๆ น้ำก็รวมขึ้นที่ลุ่ม ๆ มันเป็นธรรมดา บรรดาครูบาอาจารย์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ที่ไหน ๆ เราดูมาโดยลำดับในปัจจุบันนี้ละ เราไม่ต้องดูที่ไหน ดูเอาปัจจุบันนี้เลย สำหรับพ่อแม่ครูอาจารย์มันนั้น ยกไว้เกี่ยวกับเรื่องประชาชน เพราะท่านอยู่ในป่าในเขาสึก ๆ เป็นประจำ ท่านไม่ออกมาเลย แต่ประโยชน์อันใหญ่หลวงที่ประชาชนทั้งหลายจะได้ ได้จากพระที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับท่านซึ่งท่านเปิดรับตลอด พระผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ในป่าในเขา ท่านรับ ๆ ๆ ถ้ามีมากส่งออกไป คนนี้เข้ามาคนนั้นเข้ามา มีแต่พระที่ตั้งใจปฏิบัติล้วน ๆ

นี่ละพ่อแม่ครูอาจารย์มันเองนั้น องค์ท่านเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับประชาชน แต่ลูกศิษย์ของท่านที่ได้รับคำสั่งสอนอันสำคัญ ๆ มาจากท่านนี้กระจายทั่วไปหมด แล้วก็มาตั้งเป็นวัดเป็นวา ปัจจุบันนี้เช่นอย่างหลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี หลวงปู่แหวน อย่างนี้ชื่อท่านดังมาเท่าไร ถึงไม่ได้ไปจิตใจมันก็เกี่ยวข้องถึงกัน ๆ อยู่ ที่นี้วัดของท่านเป็นที่ร่มเย็น ใครเป็นนั้นมีแต่ความตายใจ ๆ พร้อมกับความอบอุ่น นี่อำนาจแห่งธรรม เพราะฉะนั้นวัดมีอยู่สถานที่ใด มีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ จึงเป็นสถานที่ให้ความร่มเย็น ปลอดภัยของประชาชนได้ทั่ว ๆ ไป

ถ้ามีแต่ชื่อของวัดมีแต่ชื่อของพระเฉย ๆ นั้น ไม่ว่าเขาว่าเรามันเหมือนกัน ตัวเองก็เป็นไฟเผา แล้วจะเอาความชุ่มเย็นให้คนอื่นได้ยังงี้ เมื่อตัวเองมีความชุ่มเย็นขนาดไหน มันก็แผ่ออกไปเอง ไฟก็ร้อนไปจากตัว น้ำก็เย็นไปจากตัวนั้นแหละ จะไปจากไหน นี่แหละที่สำคัญ วันหนึ่ง ๆ นี้คิด เช่นวันเสาร์ อาทิตย์หรือวันพระอย่างนี้จะคิดประหวัด ๆ ๆ หนักเข้าในวัดในวาตลอด ๆ การทำความชั่วช้าลามกนั้นจะไม่รุนแรง คนเราเมื่อจิตใจใฝ่ธรรมแล้ว ความช่วยอ้อมอ่อนตัวลง เพราะใจที่มีกิเลสเข้าเสริมให้เป็นพินเป็นพินนั้นละพาให้ทำความชั่ว เมื่อธรรมเป็นน้ำดับไฟเข้าไปชะล้างกันอยู่เสมอแล้ว ด้วยความมีวัดมีวามีครูมีอาจารย์เป็นที่อบอุ่นตายใจแล้ว จิตใจของคนเราย่อมไม่เดือดร้อน ไม่วู่วาม ไม่เป็นพินเป็นไฟโดยถ่ายเดียว มีน้ำดับไฟประจำ

วันหนึ่ง ๆ คิดถึงศีลถึงธรรม ไปทำงานทำการทำมาหาเลี้ยงชีพในแขนงใดก็ตาม จิตใจมีประหวัด ๆ อยู่กับศีลกับธรรม นั้น มันต่างกันนะ อำนาจของธรรมกระจายไป เป็นแต่เพียงว่าใครไม่พูดเฉย ๆ หากรู้อยู่ในใจของตัวเอง เพราะฉะนั้นวัดวาอารามหรือครูอาจารย์

จึงเป็นแม่เหล็กอันสำคัญ เอ้า ยกตัวอย่างเลย หลวงตานี้เอง มันประจักษ์จริง ๆ จนกระทั่งถึงมากرابเรียนท่าน ท่านก็ไม่ว่าอะไร ก็มันเป็นในหัวใจเราตลอด เวลาอยู่กับท่านก็อบอุ่นแบบหนึ่ง เวลาออกจากท่านไป จิตใจของท่านกับของเรามันเหมือนกับว่าดิ่งใส่กันอยู่ตลอดเวลา พอหลับตาปั๊บนี้มาแล้ว เอ้า พุดให้มันชัด พอหลับตาปั๊บมาแล้ว ๆ นั่นกระแสของจิตที่ภาวนาได้เข้ามาถึงกัน ภาพของท่านมาแล้ว ๆ มาแสดงกิริยาอาการต่าง ๆ ให้ฟัง เปิดเสียบ้างวันนี้

นี่ละการภาวนาเห็นกันอย่างลับ ๆ อย่างนี้ แต่ไม่สมควรที่จะพูดก็ไม่พูด นี่ถึงกาลเวลาที่จะควรพูดเดี่ยวหลวงตาจะตายไปเสียก่อน มันรู้จริง ๆ เห็นกันจริง ๆ อย่างนั้นจะให้ว่ายังไง เวลานั้นภาวนา ถ้าเราสืมหุสุมิตานี้จิตมันก็มีของมัน มันก็ดูดีของมันประเภทหนึ่ง ๆ พอเข้าที่ภาวนาปั๊บ หลับตาปั๊บ ส้ารวมจิตเข้าปั๊บนี้เรื่องจะเข้ามาถึงกัน ก็เหมือนอย่างอากาศ เขาพูดสหรัฐมันก็ยังได้ยินอยู่ที่นี่ พุดที่นี้ยังถึงสหรัฐเข้าใจไหม โลกของเขาก็พอเทียบกันได้กับกระแสของธรรม ก็แบบเดียวกัน ยิ่งกระแสของธรรมยังละเอียดกว่านั้นอีกมากมาย จนกระทั่งมาถามท่าน ก็มันเป็นอยู่ตลอดเวลา ท่านไม่ได้ปฏิเสธ ท่านก็พูดธรรมดาแต่ยอมรับลึก ๆ มันเป็นอย่างไงเวลาอยู่กับครูบาอาจารย์ นั่งภาวนาไม่ค่อยเห็นครูบาอาจารย์ ว่าอย่างนี้ละเรา เวลาออกจากพ่อแม่ครูอาจารย์ไป ไปอยู่ที่ไหนก็ตามมันทุกคืนเลย ว่าอย่างนี้เลย เราบอกไม่มีเวณว่างั้นนะ ทุกคืนเลย

พอหลับตาปั๊บมาแล้ว ๆ อยู่อย่างนั้น ประสานอยู่ตลอดเวลา มันเป็นอย่างไงอย่างนั้น โอ้ ธรรมก็เป็นอย่างนั้นแหละ ท่านพูดท่านนั้นไม่พูดมาก ท่านบอก เออ ธรรมก็เป็นอย่างนั้นแหละ ท่านไม่พูดมาก แต่เราเข้าใจเพราะท่านเข้าใจก่อนแล้วนี่นะ นี่ละมันเป็นจริง ๆ แล้วมันจะไม่อบอุ่นได้ยังไง อยู่ที่ไหน ๆ ในป่าในเขาขนาดไหนก็ตาม เครื่องอบอุ่นมันดิ่งดูดีถึงกันอยู่ตลอดเวลา พอหลับตาปั๊บมาแล้ว บางทีมาเดือนซ้อนนั้นมาเดือนซ้อนนี้ อันนี้คำเตือนเวลาเห็นก็มีความรู้สึกประเภทหนึ่งของธรรมขึ้นมา เวลาจากท่านไปแล้วภาพที่ปรากฏนั้น ท่านว่ายังไง ๆ เอาอันนั้นมาพิจารณาอีกที อยู่อย่างนั้นเป็นประจำ มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมเกี่ยวกับท่าน แล้วก็กำลังใจที่จะพึดกับกิเลสตลอดไปอีกเหมือนกัน เป็นเครื่องดูดีแบบนี้

นี่ฟังเสียพี่น้องทั้งหลาย นี่แหละนักภาวนาท่านเข้าใจว่าธรรมนี้มีมิติปิดตา ตาบอด หูหนวกไปหรือ หูดีตาดีตั้งแต่พวกบ้าหรือ โรงลิเก ระบุว่า ำไป ที่ไหนหูดีตาดีไปหมด เรื่องศาสนา เรื่องอรรถเรื่องธรรมมันไม่ค่อยสนใจ ที่ท่านทำอย่างนั้นเห็นไหม ท่านดูกันอยู่ตลอดเวลา อรรถธรรมทั้งหลายกระจายถึงกันตลอดเวลา นี่ละกระแสของธรรมเลิศเลอ

ละเอียดลออยิ่งกว่ากระแสของอากาศที่พัดพียงถึงกันนี่นะ บางทีอยู่ ๆ มาเดือน แล้วแต่ภาพนี้จะแสดงอาการอะไร นั่นละ ธรรมานุภาพ เข้าใจไหม จะเป็นองค์ท่านจริง ๆ มา ท่านก็นั่งภาวนาอยู่ที่วัด เราก็อยู่ที่นั่นมันก็เป็นคนละโลกแล้ว แต่กระแสของธรรมเรื่องของธรรมเป็นอย่างนั้นจะให้ว่ายังไง อย่างที่ท่านเคยเล่าให้ฟังในชีวิตประจำวันของท่าน ก็เป็นอย่างนั้นตามที่ท่านเล่าให้ฟัง เรียกว่าภาพของพระธรรมมาปรากฏอย่างนั้นอย่างนี้ แปลกประหลาดอัศจรรย์หลายแบบหลายฉบับ

อันนี้เรื่องเหล่านี้มันก็แบบเดียวกันกับผู้นั่งภาวนาทั้งหลาย เวลาภาพของธรรมปรากฏมันก็เป็นอย่างนั้น นี่ละอนุภาพแห่งธรรม ใครจะไปคาดไปดันเดาไม่ได้นะเรื่องธรรม เหนือทุกอย่าง อำนาจแห่งกรรมรวมแล้วเรียกว่าธรรม ธรรมดีธรรมชั่ว แน่ ธรรมทางฝ่ายดีธรรมทางฝ่ายชั่ว ฝ่ายชั่วแล้วท่านไม่เรียกว่าธรรมแหละ แต่พูดเพื่อเป็นคู่เคียงกันก็ว่าธรรมกลาง ๆ เอาไว้ แยกออกไปก็เป็นดีเป็นชั่ว ธรรมเป็นหลักธรรมชาติ ชั่วก็เป็นหลักธรรมชาติอันหนึ่ง ดีเป็นหลักธรรมชาติอันหนึ่ง แยกออกไปจึงเป็นดีเป็นชั่ว ใครจะไปดันเดาคาดคะเนเรื่องกรรม เรื่องวิบากกรรม เรื่องบุญเรื่องกรรมไม่ได้นะ เหนือทุกอย่างเลย คาดไม่ได้ทั้งนั้น ท่านจึงสอนไว้อย่าไปทำ เราคาดหรือเราคิดดันเดาตามที่เรารู้ว่าบาปไม่มีอย่างนี้ เราคิดไว้แล้ว มันมีแต่เมื่อไรนั้นนะ เหนือขนาดไหนเหนือเรา เราตัวเท่าอึ่งจะไปปล้างบาปไม่มีได้ยังไง บุญไม่มีได้ยังไง

องค์ศาสดาทุกองค์ไม่เคยมีพระองค์ใดลบล้าง เหตุใดเราจะเก่งยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไป ลบล้างว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นั่นคือเรื่องความจมนี่จะพัดหัวเจ้าของให้จมแน่วลงไป ให้ระวังนะ ให้ฟังเสียงศาสดา อย่าฟังเสียงกิเลสที่เป็นกองตัมตุนมาตั้งกับตั้งกัลป์แล้วนักหนา จะจมได้นะ ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงพระพุทธเจ้า เป็นเสียงเลิศเสียงเลอมาตลอดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ยังจะเลิศเลอต่อไปอีก นี่ละให้พากันฟัง มันอยากทำขนาดไหนก็ตามขึ้นชื่อว่าความชั่ว ให้มองดูศาสดาเสียก่อน ใครจะเป็นผู้ประกัน ศาสดาประกันไว้แล้วว่าการพุดนี้สอนนี้ไม่ผิด ประกันไว้แล้ว เราอย่าฝืนท่าน ท่านบอกว่าผิดอย่างนี้จะฝืน นั่นเอาแล้วนะ แล้วใครจะช่วยได้ ลงศาสดาช่วยไม่ได้เจ้าของจมแล้ว ให้พากันระมัดระวังนะ

เรื่องธรรมนี้ให้ปรากฏในหัวใจเถอะนะ สามโลกธาตุนี้มาค้ำไม่มีไหวเลย ฟังซิ เหนือขนาดไหน ความรู้ที่เป็นธรรมออกจากหัวใจ จำอยู่ในหัวใจนี้มองเห็นอยู่อย่างนี้ ใครจะมาลบล้างว่าไม่มีไม่เห็นไม่ได้เลย ไม่สนใจ ไม่เอาใครมาเป็นพยาน เอาธรรมชาตินี้เป็นพยานเลย กับสิ่งที่รู้ที่เห็นประจักษ์กันอยู่นี้เป็นพยาน สิ่งอื่นใดเป็นพยานไม่ได้ นี่ละให้พา

กันจำเอานะ ศาสดาองค์เอกทุกองค์มาสอนโลก รื้อชนพวกสัตว์ทั้งหลายขึ้นจากกองทุกข์ เราทำไมจึงจะป็นหาตั้งแต่ความทุกข์ ความลำบากลำบาก ตกนรกอเวจี ท่านก็บอกแล้วมัน นำเข็ดหลาบขนาดไหน สัตว์ตกนรกมาก็กัปกักลับแล้ว ผู้ไปสวรรค์นิพพานก็มากมายขนาด ไหนก็กัปกักลับ ไม่เอามาซึ่งกันบ้างเธอมันเป็นยังไง ศาสดาองค์เอกทุกองค์ ๆ สอนแบบ เดียวกัน ทำไมเราถึงไม่ยอมเชื่อ มันไม่หนามากเกินไปแล้วหรือเรานั้นนะ ให้ถามตัวเองนะ

ถ้ามันยังไม่หนามากให้ห้ามเจ้าของ สิ่งใดไม่ดีอย่าทำ ทำก็ทำลายเจ้าของนั้นแหละ พระพุทธเจ้าท่านไม่เสีย มันเสียเราต่างหาก ตกนรกหมกไหม้ก็เรา ไปสวรรค์นิพพานก็คือ เรา ท่านพอทุกอย่างแล้ว ให้พากันจำทุกคน ๆ วันนี้ก็ไม่ได้พูดอะไรละ พอหลังจากนี้แล้ว เราก็จะออกเดินทางไปกรุงเทพฯ แล้ววันที่ ๑๐ ก็จะได้มอบทองคำ จากนั้นงานก็ต่อเรื่อยแหละเรา ไม่มีเวลาว่างเลย หมุนเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศนั้นละ เราพูดจริง ๆ สำหรับเราเองเราไม่มี เรบอกว่าเราไม่มี ไม่มีทุกอย่าง อะไรขึ้นชื่อว่าแดนสมมุติที่จะเข้ามา ผ่านหัวใจให้ได้แก้ได้ปลดไม่เคยมี ตั้งแต่กิเลสตัวมหาเหตุที่มันก่อภัยก่อกรรมก่อเวร สร้าง กองทุกข์ให้หัวใจนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว ไม่มีพระพุทธเจ้า พระอรหันต์องค์ใดที่ท่านจะแก้ เรื่องแก้ราวภายในจิตใจของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านบรรลุแล้ว อย่างนี้ไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง

ท่านจึงบอกว่าสิ้นทุกข์ วุสิต พรหมจรรย์ พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว เรียบร้อยแล้ว การชำระกิเลสมาถึงยุติ ขึ้นกิเลสพังแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาพระพุทธเจ้าก็ดี สาวกก็ดีไม่เคยมี พระองค์ใดที่ว่าแก้กิเลสอีก แม้เม็ดหินเม็ดทรายให้เป็นการสร้างความทุกข์ยากในจิตใจ ของท่าน ไม่มีเลย นั่นละแดนพ้นทุกข์ แล้วพ้นตลอดไปเลย คือว่าเที่ยงตลอดไปเลย กับเรา ที่จมไปตลอดนี้มันเป็นยังไง มันน่าพิจารณาไหม เอามาแก้ไขตัดแปลงตนเองบ้างซิ ทุกข์ เพื่อความสุขเป็นอะไร ทุกข์ด้วยความอุตสาหะพยายามหาความดีความดีแก้ไขตนเองนี้ ทุกข์ไปเถอะ ทุกข์นี้ทุกข์เพื่อความสุข แต่ทุกข์สมบุกสมบันไปตามความชอบใจที่เดินตาม กิเลสตัณหา ๆ นี้ทุกข์ตลอดไป จะไม่มีวันจบสิ้นลงได้ เอาละที่นี้ให้พร ได้เวลาพอดี

โยม หลวงตาคะ ถวายเงินกับยาหอมคะ หนูถามนิดหนึ่ง เมื่อกี้หลวงตาบอกเวลานั่ง ภาวนาหลวงปู่มันมาสอน แล้วทำไมเวลาหนูนึกถึงหลวงตา หลวงตาไม่มา

หลวงตา ไม่มาอย่างไร มันนอนหลับมันไม่เห็น ก็ล้า ๆ หลวงตาบวมันก็ไม่เห็น ถ้า มันนอนหลับ

โยม ไม่ค่ะ แต่ท่านพ่อลีมา เวลาหนูเข้าตาจน หนูบอกหลวงตาช่วยหนูด้วย แต่ท่าน พ่อลีมา

หลวงตา ท่านพ่อลีมา โอ้ นี่มันอยู่ใกล้วัดอโศการาม มาได้ง่าย ๆ นี่มันอยู่ไกล

โยม หลวงตาก็นั่งเรือบินไปซี

หลวงตา โอ๊ย.กว่าจะไปถึงนั่นตกเหวไปแล้ว เข้าใจไหม กว่าจะไปถึงสนามบิน เอา
ละ ๆ พอใจ ๆ

โยม ไม่เคยไปหาหนูเลย

หลวงตา คนไปจนจะตายไม่ว่า ยังมาว่าไม่เคยไป

โยม(อินโดนีเซีย) กำหนดไฟเผาร่างกายไหม้ละลายไปแล้ว

หลวงตา นั่นละเรื่องพระธรรม พระธรรมมีหลายประเภท ประเภทหนึ่งเป็นอย่างนี้
เวลาพิจารณาไปจะแสดงเตือนมา บางทีมีคนมาตายอยู่ต่อหน้า คนอื่นตายไม่ใช่เราตายนะ
โ๊ะ นี่คนตาย แล้วแสดงอาการแปลก ๆ ต่าง ๆ ให้เห็น นี่พระธรรมท่านเตือนให้เรารู้เนื้อรู้
ตัวว่า การตายของเขาของเรานั้นอย่างเดียวกันนี้ เอาที่นี้ว่าไป

โยม ร่างกายไหม้หมด

หลวงตา ร่างกายไหม้หมดแล้ว จิตมันรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นไหม้หมด แต่จิตนี้ไม่ตายนะ
แล้วเราตั้งขึ้นมาใหม่ นี่มันตายมันเป็นอย่างนี้ ถูกเผาไปหมด แล้วมันจะไปเกิดอีก มันจะ
เป็นอย่างนี้อีก ก็เป็นเรื่องกองทุกข์ตลอดไป จิตมันเห็นโทษก็ถอยเข้ามา ๆ ความละเอียด
ของจิตจะละเอียดเข้าไป แยกคายเข้าไป เห็นละเอียดเข้าไปเรื่อย ๆ นี่เรียกว่าพระธรรม
ท่านเตือนการภาวนา เอาละนะ เอาอย่างนั้นเรื่อย ๆ นะถูกต้องแล้ว ๆ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com